

Sygn. akt V CZ 85/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku Banku [...] przy uczestnictwie [...] o stwierdzenie nabycia spadku po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 stycznia 2016 r., zażalenia uczestnika postępowania M. C. na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 września 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 września 2015 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną uczestnika M. C. od postanowienia tego Sądu z dnia 22 maja 2015 r., stwierdzając, że skargę kasacyjną wnosi się w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej oraz że uczestnik nie złożył wniosku o doręczenie mu postanowienia z dnia 22 maja 2015 r. z uzasadnieniem. Regulację zawartą w art. 398⁵ § 1 k.p.c. należy natomiast rozumieć w ten sposób, że tylko wtedy, gdy w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji strona zażądała doręczenia jej orzeczenia z uzasadnieniem, można przyjąć, że zostało spełnione wstępne wymaganie dla powstania możliwości wniesienia skargi kasacyjnej. W konsekwencji, zgodnie z art. 398⁵ § 2 k.p.c., skarga kasacyjna wniesiona przez uczestnika M. C. ulega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

W niniejszej sprawie – stwierdził dalej Sąd Okręgowy – wpłynęły dwa wnioski o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 22 maja 2015 r. i doręczenie go na wskazany adres, opatrzone datą 28 maja 2015 r. i danymi osobowymi uczestnika F. T., z których jeden został uznany za złożony skutecznie, a drugi opatrzony *notabene* odręcznym podpisem „C.” został odrzucony postanowieniem z dnia 3 czerwca 2015 r. Żądanie sporządzenia uzasadnienia i doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem zgłoszone przez innego uczestnika nie otwiera natomiast terminu do wniesienia skargi kasacyjnej dla uczestnika, który nie złożył takiego wniosku.

W zażaleniu na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną uczestnik M. C. zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 387 § 3 k.p.c. przez uznanie, że nie złożył wniosku o doręczenie mu postanowienia z dnia 22 maja 2015 r. z uzasadnieniem, pomimo że drugi z wniosków został przez niego podpisany i umożliwiał jego identyfikację, a brak adresu był jedynie brakiem formalnym, podlegającym uzupełnieniu. W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c., skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia

orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Z przepisu tego wynika, że dwumiesięczny termin do wniesienia skargi kasacyjnej rozpoczyna bieg dopiero od dnia doręczenia stronie skarżącej, na skutek wniosku złożonego przez nią w trybie art. 387 § 3 k.p.c., orzeczenia z uzasadnieniem. Zgłoszenie żądania doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem w trybie art. 387 § 3 k.p.c. jest zatem warunkiem umożliwiającym wniesienie skargi kasacyjnej (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 grudnia 1996 r., I PKN 45/96, OSNP 1997, nr 14, poz. 254, z dnia 20 marca 2003 r., III CZ 19/03, nie publ., z dnia 29 kwietnia 2003 r., III CK 7/03, nie publ., z dnia 14 września 2004 r., III CZ 74/04, nie publ., z dnia 22 kwietnia 2005 r., II CZ 39/05, nie publ. i z dnia 28 marca 2007 r., III CSK 66/07, nie publ.).

Skarżący nie kwestionuje tego stanowiska, zmierza natomiast do wykazania, że Sąd Okręgowy błędnie uznał, iż nie zgłosił on żądania doręczenia postanowienia z dnia 22 maja 2005 r. z uzasadnieniem w trybie art. 387 § 3 k.p.c., a co za tym idzie, że bezpodstawnie odrzucił złożony przez niego wniosek zamiast potraktować brak adresu jako brak formalny.

Uszło uwagi skarżącego, że postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 3 czerwca 2015 r. o odrzuceniu drugiego z wniosków o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 22 maja 2015 r. nie zostało w przepisany terminie zaskarżone i uprawomocniło się (k. 239). Wniosek skarżącego o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 3 czerwca 2015 r. został natomiast przez Sąd Okręgowy odrzucony postanowieniem z dnia 2 listopada 2015 r. (k. 322). Postanowieniem tym Sąd odrzucił również zażalenie skarżącego na postanowienie z dnia 3 czerwca 2015 r.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 9 września 2015 r. odrzucające skargę kasacyjną skarżący zwalcza w istocie postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 3 czerwca 2015 r., które jest prawomocne i nie może być objęte kontrolą Sądu Najwyższego. Zgodnie bowiem z art. 380 w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., rozpoznaniu – na wniosek strony – mogą podlegać jedynie te postanowienia sądu drugiej instancji, które nie podlegały zaskarżeniu w drodze zażalenia. Postanowienie sądu drugiej instancji o odrzuceniu wniosku o doręczenie

orzeczenia z uzasadnieniem w trybie art. 387 § 3 k.p.c. jest natomiast postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 394¹ § 2 k.p.c., na które w sprawach określonych w tym przepisie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie, jako pozbawione uzasadnionych podstaw.

kc